JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 17den MAART, 1827. N. 11

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

BRUSSEL, Dec. 5.

Iets over de ziekte, welke hare verwoestingen in verscheidene gedeelten onzer Noordelyke provincien heeft uitgeoefend.

Daar was eene geneeskundige kommissie door **Z. E.** den Minister van Buitenlandsche Zaken aangesteld en door hem gelast met het onderzoeken van den oorsprong en der oorzaken van de ziekte, die verscheiden gedeelte onzer Noordelyke provincien heeft verwoest, zoo wel als van de middelen, welke vooreerst zouden kunnen worden gebezigd, om er den invloed van te verzachten en dezelve vervolgens paal en perk te stellen. De byzonderheden, welke wy onzen lezers zullen mededeelen, zyn getrokken uit een, door die kommissie, aan het ministerie ingezonden rapport. Het is reeds bekend, dat deze kommissie bestond uit den geneesheer van Manen, referendaris, met den geneeskundigen dienst by het departement van binnenlandsche zaken belast, uit de presidenten der geneeskundige kommissien der provincien Groningen, Overyssel en Drenthe, alsmede uit den geneesheer Oudeman.

Deze heeren hebben eene reis door de provincien Groningen en Vriesland gedaan, ten einde den staat der ziekte op te nemen en naauwkeurige berigten deswege by de plaatselyke regeringen en van de geneesheeren, welke de zieken behandeld hebben, in te winnen; zy hebben overigens, in persoon, de door de ziekte aangetaste personen bezocht, hebben lyken der aan dezelve gestorven zieken geopend en niets verzuimd, wat de toestand van zoo vele ongelukkige huishoudingen en de edele last, welken zy op zich genomen hadden, van hunne kundigheden en van hunnen yver vorderden.

Uit de rapporten van deze kommissie blykt, dat de ziekte zich in het eerst geopenbaard heeft onder de gedaante eener intermitterende koorts met eene gastrische complicatie.

De kenteekenen der ziekte waren verlies van eetlust, eene bittere smaak in den mond, eene bezette tong, neusbloedingen, brakingen en pyn in het epigastrum, hoofdpynen, enz. Deze kenteekenen zyn, sedert eenigen tyd, door eene zinkingachtige complicatie opgevolgd geworden; men heeft in den loop der ziekte vele zware koortsen waargenomen, van cerebrale congestien vergezeld, als ook verderfelyke, sopereuse, apoplektieke koortsen, enz., waargenomen.

In de provincie Groningen zyn de armste ingezetenen het eerst van die ziekte aangetast geworden; dezelve heeft zich vervolgens, obgevoelig, onder de lieden, die in welstand leven, uitgestrekt. In Vriesland heeft zy in het eerst hare verwoestingen onder de middelbare klasse van ingezetenen aangerigt; thans tast zy, in de beide provincien, zonder onderscheid, zoo wel de armen als de gegoeden aan.

De kommissie is van oordeel, dat, onder de oorzaken, welke het kwaad hebben doen geboren worden en bygebragt hebben om hetzelve te onderhouden, byzonder geteld moeten worden de overstroomingen des verleden jaars, de groote hitte van dezen zomer en derzelver langdurigheid, de staat van den dampkring, de uitwasemingen van het stilstaand water, der moerassen en modder-slooten, de ophooping van dierlyke uitwerpselen, het begraven in de kerken en in den omtrek der steden, de opeenhooping der zieken, onzindelykheid, armoede, droefheid en volkomen moedeloosheid, enz.

De Minister van Binnenlandsche Zaken had gedacht, dat de invloed van deze verschillende oorzaken, hoezeer door de vermindering der warmte afgenomen, alnog, gedurende een zeker tydverloop, de ziekte zou kunnen doen aanhouden. Hy heeft zich dienvolgens bevlytigd, om, aan de plaatselyke regeringen, de geschikste en door de ondervinding meest aanbevolen maatregelen aan te wyzen, het zy ten minste, om de werking er van te verminderen. In het systema dezer beschikkingen van voorzigtigheid, zou het inrigten van ruime gebouwen, behoorlyk gelegen, en van lucht voorzien over de plaatsen, welke de ziekte gespaard heeft, kunnen behooren; in deze gebouwen zouden de behoeftige zieken en de gebeterden kunnen worden opgenomen, welke, onophoudelyk aan den invloed der oorzaken van de ziekte blootgesteld zynde, in eenen staat van kwyning blyven en niet kunnen herstellen. Deze maatregel zou ook het voordeel met zich brengen, om de ophooping te verminderen in de plaatsen, welke door de ziekte geteisterd worden, want het is bekend, dat de vereeniging van een groot aantal zieken de hevigheid der epidemische oorzaken aanmerkelyk vermenigvuldigt.

Deze voor het ongeluk geopende schuilplaatsen zouden, even als gasthuizen, van al het noodige voorzien zyn, opdat de zieken alle soort van bystand, welke hun toestand vordert, zouden kunnen bekomen; zy zouden aldaar onophoudelyk van eene zuivere lucht omringd zyn, en, verscheiden malen daags, door lieden van de kunst bezocht en hun toestand nagespoord worden.

De Minister heeft overigens het aanwenden der geschikste middelen aanbevolen, om de lucht van de uitwasemingen, die dezelve besmetten, te zuiveren; overal, waar de besmetting heerscht, moet de lucht, door middel van Guitonische berookingen, van de bedorven uitwasemingen gezuiverd worden; daar zyn ontbindingen van Chlororetum naar alle plaatsen, waar zulks noodig is, gezonden; van den anderen kant houdt men zich met het zuiveren der riolen bezig, de werklieden tot de voorzorgen, die door den heer Labarraque voorgeschreven worden, verpligtende; het stinkende water wordt uitgelaten, daar wordt versch water in alle de moerassen, slooten en grachten, gelaten, en vooral, waar het noodig is, laat men versch water over de landen loopen. Daar zyn ook maatregelen genomen, om alle dierlyke voor verrotting vatbare stoffen weg te nemen, en stellige bevelen uitgevaardigd, dat er in het vervolg niet meer in de steden begraven wordt. Kortom, de hooge regering heeft, met gemeen overleg van de plaatselyke regeringen, en door middel der aan het publiek mededoogen en aan de weldadigheid verschuldigden, menigvuldigen bystand, in uitdeelingen van levensmiddelen en kleederen voorzien.

Wat den aard der ziekte zelve aangaat, zoo kan de kommissie dezelve niet als besmettelyk beschouwen, aangezien zy zich niet van zieke lieden aan gezonde menschen mededeelt, aangezien verscheiden huisgezinnen derzelver verwoestingen ontgaan, en dewyl een groot aantal zieken, welke het epidemische brandpunt hebben verlaten, om zich buiten deszelfs omtrek te doen genezen, de ziekte niet aan de genen, die hen hebben verzorgd, hebben medegedeeld. Indien het meermalen gebeurd is, dat verscheiden leden van hetzelfde huisgezin door de ziekte aangetast zyn geworden, komt zulks daarvan daan, dat zy allen onder den invloed van dezelfde epidemische oorzaken leefden; maar de menigvuldige voorbeelden van hen, die hare werking ontweken zyn, en de ziekte aan niemand der hun omringende personen hebben medegedeeld, bewyzen baarblykelyk genoeg, dat zy niet aanstekende is, dan de catharale en gastrische koortsen, welke op eene sporadische wyze ontstaan.

Het is eene ziekte, die van algemeene oorzaken komt, en zich byna by alle de genen, die er van aangetast worden, onder dezelfde gedaante vertoont, omdat de eigenschap van epidemien is, een byzonder kenmerk te drukken op alle de aandoeningen, welke onder derzelver invloed ontstaan.

Alles doet hopen, dat onze ongelukkige landgenooten ten laatste het einde van deze vreesselyke ziekte zullen zien, want, hoezeer men wel eens opgemerkt heeft, dat epidemien den winter door duurden, kan dergelyk een staat van zaken slechts als eene uitzondering beschouwd worden, en het blyft waar, dat alle epidemische ziekten in hevigheid verminderen of geheel verdwynen, zoodra de orde der jaargetyden het verminderen van den graad van warmte aanbrengt.

UITTREKSELS UIT ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Op het *ultimatum* van Engeland hetwelke aan onze lezers reeds bekend is, heeft koning Ferdinand het volgende antwoord gegeven:

1ste. Dat de Portugesche ambassadeur te Madrid uit eigene en vrye wil vertrokken is, ook zonder eenige aanleiding van wege het Spaansche gouvernement; het was het Portugesche gouvernement dat aan den Spaanschen ambassadeur te Lissabon verklaard heeft, dat deszelfs missie opgehouden had, zoo dat de scheuring tusschen de diplomatieke betrekkingen van de beide landen, niet aan het hof van Madrid toeteschryven is, maar wel aan dat van Portugal; en dat het hof van Madrid zeer geneigd was die betrekkingen weder aanteknoopen.

Op de tweede punt wegens de erkenning van de konstitutie van Portugal was het antwoord dat het Spaansche gouvernement zich niet bemoeide met de huishoudelyke zaken van Portugal, even als het zoude toestaan dat een ander in die van Spanje zich bemoeide; dat het hof van Madrid, in navolging van de andere kabinetten op het vaste land van Europa, het tegenwoordige door koning John VI. in zyn laatste wil voorgestelde gouvernement van Portugal, erkend heeft, toen het testament op de gebruikelyke wyze aan de hoven van Europa bekend gemaakt werd, en dat het nog niet stellig was dat Frankryk zelve het tegenwoordige te Lissabon gevestigde gouvernement erkend had.

Laatstelyk, dat de Heer Calomarde het vertrouwen van zyn souverein bezat en zal zoo lang in den raad blyven als zyne majesteit zyne diensten aan het land voordeelig mogt oordeelen; en ten opzigte van de hoofd officieren die beschuldigd zyn, de door de Portugesche koningsgezinden gevormde plannen te hebben begunstigd, deze hebben niets gedaan, om van hunnen post afgezet te worden; buiten dien de drie kapiteins generaal hebben nooit eenig

kwaad aan het Engelsche gouvernement gedaan, daar het bekend was dat het gouvernement te Gibraltar de oproerige Spanjaarden ontvangen en toegestaan had, dat zy̆ in de stad mogten gewapend en geëkwipeerd worden. ten einde van daar in Engelsche schepen naar de kust van Spanje overgevoerd te worden, waar zy̆ zoodanige wanorders gepleegd hadden, dat het noodzakely̆k was, Fransche troepen tegen hen uittezenden; dat de haven van Gibraltar gestrekt had tot eene wy̆kplaats voor de kapers van de zoogenoemde onafhankely̆ke staten van Amerika, welken groot nadeel aan den Spaanschen handel toegebragt hebben; eindely̆k heeft het Britsche gouvernement, wiens agenten deze vy̆andely̆ke daden geoorloofd of aanleiding daartoe gegeven hebben, in uitzondering van alle gouvernementen, het bestaan der nieuwe Republieken in Amerika erkend, in weerwil der tusschen Engeland en Spanje bestaande traktaten.

Brieven van Marseille van den 1sten January melden dat Lord Cochrane naar Pary̆s zou terug keren, van waar hy̆ in het laatst van de week zou vertrekken om zy̆ne reize naar Griekenland dadely̆k voorttezetten. Men zegt dat hy̆ veel hoop voedt, gegrond op brieven welke hy̆ van Engeland ontvangen heeft, dat zy̆ne onderneming wel zal slagen.

Generaal Rodil, de held van Callao, is door koning Ferdinand benoemd geworden, tot opperbevelhebber van het korps van "observatie en securiteit" aan de grenzen van Portugal. Hy̆ was te voren benoemd tot tweede opperbevelhebber van de provinciele militie der koningly̆ke garde, belast met het by̆zondere bevel over het bataljon jagers van dat korps.

De Portugesche rebellen hebben de wreedste en afschuwely̆kste daden te Tras-os-Montes gepleegd. Zy hebben zich niet onzien, vrouwen en dochters in tegenwoordigheid van hare echtgenooten en vaders te schenden, en naderhand zoo wel den een als den ander omtebrengen.

Verscheidene ongelukkigen zy̆n gespitst geworden. De officieren welke in Tras-os-Montes gevangen gemaakt waren, werden als dieven aan elkander vast gebonden en naar Spanje gezonden.

Onder dagteekening van Pary̆s 12den Jan. vindt men gemeld dat het Spaansche gouvernement verklaard heeft, dat wanneer de Zwitzersche troepen mogten terug geroepen worden, dat daarop zou volgen de ontruiming der Forteressen door de Fransche troepen.

Naar luid der berigten geplaatst in de *Quotidienne* van den 12den January̆, zouden er niet alleen troepen gezonden worden tegen de grenzen van Portugal, maar ook om het leger te St. Roche te versterken "ten einde Gibraltar te kunnen gadeslaan;" en men voegt hier nog by̆ dat indien Engeland oorlog tegen Spanje mogt verklaren, deze een leger binnen Portugal zou doen rukken; alsdan de vy̆f of zes duizend soldaten van gen. Clinton zouden te stry̆den hebben niet alleen tegen de 40,000 Portugezen die weldra onder de muren van Lissabon zullen zy̆n, maar ook tegen 20,000 Spaansche troepen.

De Amsterdamsche Kourant van den 29sten December behelst de volgende gewigtige mededeeling: "eene overeenkomst is gesloten geworden tusschen de Turken en de Grieken." De bepalingen van deze overeenkomst worden niet gemeld, wy̆ hopen echter dit bevestigd te zien.

Naar luid der berigten uit Buenos Ay̆res tot het einde der laatstledene maand October, schy̆nt dat het gouvernement van Buenos Ay̆res geweigerd heeft de onafhankely̆kheid van Bolivia te erkennen; ten gevolge waarvan men voorgesteld heeft, om de burgers van Buenos Ay̆res en Chili uit het grondgebied van Peru te verdry̆ven. De berigten wegens den oorlog tusschen Buenos Ay̆res en Brazilien zy̆n van weinig belang.

Fiscaal's Kantoor, den 16den Maart 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op poene als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 14den Maart 1827.

ZYNE Excellentie de Schouthynacht Gouverneur dezer Eilanden, voornemens zynde om op het Ministerie voor de Marine en Kolonien, voor de som van ongeveer Tien Duizend Guldens te trekken, noodigt derhalve de genen die verlangen mogen de daarvoor aftegevene Wissels te verkrygen tegen voldoening van derzelver waarde, in zoodanige muntsoorten als by Zyner Majesteits op den 3den November 1826 alhier afgekondigd besluit van den 10den Mei deszelven jaars La: A. 11. gangbaar zyn verklaard, om zich deswege by beslotene biljetten aantedienen, en de zoodanige biljetten van inschryving, tegen aanstaanden Dingsdag den 20sten vóór twaalf ure 's middags ter Gouvernements Secretary inteleveren.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 16den Maart 1827.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer eilanden heeft den Heer David Dovale benoemd en aangesteld tot mede Weesmeester van de Nederlandsche Portugesche Israelitische gemeente alhier, in welken post ZynEd. op den 1sten dezer getreden is, ter vervulling der vacature daarvan die ontstaan was door het overlyden van den Heer D. H. Dovale.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Gillermo Altino	E Keyzer
R. van den Wall Arneman	Franc. Keyser
Guillaume Aberty	Geertruida Levy
Mr. Aboab	B Lexchundi
Rynardus Bintoera	J B Lassala }
Daniel Bing	Pa. D J M de Amiama }
Claudia Antonia Blanco	Matias Levy
Robert W Baker	Pieter Loggers
J Bronswinke	H Loosjes
Ths. Brion	Jose Larrim
Ribca Fereyra Brandao	Nini Lacombe
Antonia Balentin	Locho Leon
C J Berghuis	E J J Leao
Hanah & Rachel Brandon	J F Meinhardt
Leonor Creson	Adelai de Monjuy
R M Christian	Hendrik Moron
P Craneveld	Capitan Mulero
J W Cruger	A Mojica de Borges
J de Selomo de Crastro	Johannis Monsanto
Bisente Caracal	A Matei }
Juan Crus	Manuel Capuro }
M Isabela Corpes	J Muller
Johanis Cacman	J L Maduro Jr.
L G Plart Cadet	J A Maytin
M J Cristian	J P Nioux
Sarah M de Casseres	Shon Neer ou Marie Farouille
Alexandro Cordero	Johana C Naar
N Craane Junior	Bortolomeuw Navaro y Naranjo
G H Deleon	A Navarro }
D A Gomes Casseres	P G Alonso }
Elias de Michael Jueda de Leon	P C Naar
Hanah D Lima	Stebana Naar
Pierre Christoffel	Rachel J D Oliveira
E Namias de Crasto	R de J Vas de Oliveyra
Ester D Lima	Maria Ohyna van Jitto Slem
Juttin & Deveer	Frederick Olievet
Hanita Delima	Moseh Osorio
Ragel Curiel Delvale	Nicolas Pieterse
H Abm. Delima	M Pietersz
Margarita Craval	A E Parker
Nina Ester D Lima	E V de Elias Penso
Hanah D Lima	M C Pool
Wilmo Curiel	Petronella Pieters
Rica Gomez Castres	Hermina Saul Pardo
J Dovale Jr.	Dewed. Plyn
R de S Decrasto	Thomas Petersz n z
Ribca de J de Crasto	M J Pinto
H Ellis	Palm Professeur in de Stads Apotheek
Pedro de Eelizuria	Johanes Palm
Cathalina Fournie	Jacobus de Pool
Maria Francina Slavin van A Deveer	Ester de J Henriquez Pinto
Cristina Fanyter	Ma. P Ringelin
Sara Fereyra	Wed. L Renaud
Maria Balentiena Frginals	M J Ridel
Wilm Fournier	J Ricao
Jan Jacob Vilter Franken	Francisco Kuiz
Buina Vintura Gomez	C D Rudel
A M Gas	Jan G Romer
W Gamble	Hendrik Rasz
Casper Gilebardi	Reynas Römer
Margarita GahneWed. Plota	J M Siera
Geertruyda Groos	Wm. Schevuis
Fermina Gomes Caster	J de Abm. Sasso
Jose Guillamel	Dewed. Philip S Leyba
J P Groos	Rafael Salzedo
D Henriquez	M H Senior
D Hendrik	J J Sasportas
L S Henriquez	Martin Senior
R Hernandis	S de Isaac Senior
Gerarda Sny de Hansen	J de Sierra
J P Howell	Casper Schols
J Hernandes	Francisco Xavier Solorzano
A M Henriquez	M F Schotborgh
R Hoheb	Susana Stocling
J Henriquez	M Senior
J de J Henriquez	Anna Frederica Spendler
Candelaria Herrera	Nenchy Smith
Wed. Francisco Cordero Isera	Eva Martina
Ths. D Jones	Serseer.
D Abm. Jesurun	J de Abm. Sasso
Gregorio Yrigoyer	Lambertus Shamon
Bing & Jutting	S Salasar de Montero
Johan Juntzek	J F Schwän
A Kool	J G G Tesselaar
M Catharina Krapf	Maria Theresa Smith
Janneto Thielen	Eliesabeth Vist
Sara Senior	Arjeta van Uitrecht
C A Thomson	H Demey Weys
Isabel Torre	Sr. Wagner
C Y Torres	Catalina Wonberg
Pieter Smith	J Weener
M H Varietzen ten huise van dew. Barends	M F Weeber
Frocina Vanach	G Walter

Curaçao den 16den Maart 1827.
A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

BEVALLEN—Op Vrydag morgen den 16den dezer, van een zoon, de Echtgenoote van den Weledelen gestrengen Heer C. Voogd.

OVERLEDEN—Te Aruba, op den 6den February laatstleden, Mejufvrouw Anna Catharina Eckstein Lampe, in den ouderdom van 26 jaren.

Den 16den Maart 1827.

DE ondergeteekenden Testamentaire Executrice en Executeur in den Boedel en Nalatenschap van wylen DAVID ABINUN DE LIMA, JUNIOR, onlangs te Jacmel overleden, roepen mits dezen op, alle en een iegelyk die vermenen mogten iets te vorderen hebben van voornoemden Boedel, om binnen den tyd van Zes Weken by den tweeden ondergeteekende hunne respective vorderingen schriftelyk inteleveren, ten einde eene spoedige afmaking des gemelden Boedel te bewerkstelligen. Verzoekende al den genen die aan voorzeiden Boedel schuldig zyn, met de betaling van het door hun verschuldigde bedrag, dadelyk binnen bovengemelde bepaalden tyd, zich by den tweeden ondergeteekende te vervoegen, om alle onaangenaamheden voortekomen; wordende aan de buitenlandsche crediteuren, zoo er eenigen zyn, den tyd van Zes Maanden van heden afgerekend vergund, om zelven of door hunne representanten, met behoorlyke bewyzen, hunne vorderingen by den tweeden ondergeteekende inteleveren.

HANA ABINUN DE LIMA, qq.
Geboren DOVALE.
HAIM ABINUN DE LIMA, qq.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

13. golet Gouverneur Cantzlaar, De Haseth, St. Eustatius
14. —— Caroline, Eskeldson, La Guayra
—— Mechanic, Heath, Bath
15. —— Maria, Sicard, La Guayra

UITGEKLAARD—MAART.

14. golet Anita, Hansen,
16. bark Mary, Palin,
golet Venus, Rusman,

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 18den Maart ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

De President Bevry̆der Simon Bolivar heeft op den 6den February̆ laatstleden aan den President van den Senaat geschreven, verzoekende zy̆n ontslag.

Hy̆ begint dezen brief met de redenen optegeven wegens zy̆n verhaast vertrek naar het departement Venezuela, zy̆nde veroorzaakt door de laatste gebeurtenissen, ten gevolge waarvan hy̆ een aantal gewigtige besluiten genomen heeft welke hy̆ den Senaat ter beslissing voorstelt, als uitvloeisel van de dringendste noodzakely̆kheid, en zoo hy̆ hierin zy̆n gezagte buiten gegaan is, dat aan hem de schuld toetewy̆ten is, en dat hy̆ bereid is zelfs zy̆ne onschuld aan het welzy̆n van zy̆n land optеofferen.

Dat zoodra hy̆ het berigt in Peru ontvangen had wegens zy̆ne herkiezing tot President van de Republiek, hy̆ zich geaddresseerd heeft aan de uitvoerende magt, zy̆ne onwilligheid om langer het opperhoofd der natie te bly̆ven, te kennen gevende. Dat hy̆ veertien jaren lang als President van de Republiek gediend en de hoogste magt in handen had, en thans het gevaar, hetwelke hem had aangespoord om dezen post te vervullen, voorby̆ en alle vooruitzigten voor Colombia gunstig zy̆n, terwy̆l Spanje door Groot Brittanje gedreigd wordt, zoo wenscht hy̆ van dien post ontslagen te worden om een privaat leven te gaan genieten.

Vervolgens zegt hy̆, dat men hem verdacht houdt en vreest dat zy̆ne eerzucht hem tot een geweldenaar zal maken. Hy̆ verklaart zich zelve niet vry̆ van eerzucht, doch juist om zy̆ne medeburgers hierover gerust te stellen en zy̆ne nagedachtenis, verkregen door de vry̆heid, te verzekeren, doet hy̆ een en duizend maal afstand des Presidentschaps der Republiek, hetgene het Kongres en het volk als onherroepelyk moet beschouwen.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Parys, 9den Nov.—De *Courier Français* behelst het volgende artikel:—De hulp, welke het Fransche ministerie aan den Pacha van Egypte verleend heeft, is een der maatregelen, die algemeen groot misnoegen hebben verwekt. Frankryk heeft zich verpligt gevoeld, zich luid tegen eene zoo ergerlyke verbindtenis te verklaren. Het is maar al te zeker, dat het Fransche ministerie al datgene gedaan heeft, waarvan hetzelve is beschuldigd geworden: het heeft aan den Pacha van Egypte wapenen geleverd, het heeft de werving voor deszelfs legers bevorderd, het heeft de officieren, die den Pacha gingen dienen, op de cadres der Fransche armee laten staan, het heeft zelfs de reiskosten der agenten van dien satraap betaald. Om te beter te slagen, heeft hetzelve de Fransche officieren diets gemaakt, dat zy hun land groote dienst zouden bewyzen, de uitbreiding van onzen handel en invloed zouden helpen bevorderen. Intusschen liep alles slechts uit op het vergieten van het bloed der Grieken. Dit bloed zal eeuwig getuigen tegen de staatslieden, die het hebben doen stroomen. Frankryk heeft niets gewonnen by de hulp, welke aan den *Pacha* is verleend; puinhoopen en stroomen bloeds getuigen wat Griekenland daardoor geleden heeft. De verleide Fransche officieren, die de dienst van den Pacha van Egypte

vaarwel gezegd te hebben, zullen trachten zich te regtvaardigen; maar dit zullen de ministers niet kunnen doen, die zich niet geschaamd hebben de bondgenoot van den verwoester van Morea te worden.

Brussel, 13den Nov.—In de dagbladen dezer stad vindt men een berigt van een gelukkig uitgevallene kunstbewerking van de geneesheeren André en Deneubourg op een doofstom geborene, by Brussel. Die jongeling hoort thans geluiden, waarvan hy geen denkbeeld had, en het is waarschynlyk, dat zyn gehoor met den dag zal verbeteren. Door deze eerste proef aangemoedigd, heeft de heer Deneubourg, vóór veertien dagen, mede een doof-stom geboren kind van 12 jaren onder handen genomen. Hetzelve schynt terstond na de doorboring van het trommelvlies de dienst van het gehoor verkregen te hebben, schoon hetzelve op den dag der bewerking stom en onbewegelyk gebleven is en als door een nieuw gevoel overstelpt; maar 'sanderen daags heeft het te verstaan gegeven, dat het de klanken van een speeldoos en de woorden, welke men tot hetzelve sprak, zeer wel hoorde; sinds heeft het eenige zinsneden uitgesproken en zelfs opgeschreven, en men hoopt dat eerlang geen spoor der doofheid meer zal overblyven.

Berlyn, 16den Dec.—Z. M. de koning is eergisteren in het gaan naar zyn gewoon vertrek op de trap uitgegleden en heeft zich het regter been, eene hand breed boven den enkel, gebroken. Men heeft dadelyk de breuk gezet.

Harlem, 21sten Dec.—Onder de merkwaardige vereenigingen van zeldzaamheden, welke in Europa te vinden zyn, mag men buiten twyfel tellen de verzameling van Japansche voortbrengselen, welke de heer *J. Cock Blomhoff*, in der tyd opperhoofd van de Nederlandsche factory te Nangasacki, van daar in het vaderland heeft gebragt. Men vindt in dezelve eene zeer groote menigte stukken huisraad, wapenrustingen, wapenen, kleedingen, werktuigen, boeken en wat des meer zy, welke in Japan worden vervaardigd en gebruikt, of welke dienen kunnen, om een denkbeeld te geven van den staat der beschaving dier zonderlinge natie. Men mag zich vleyen, dat deze belangryke verzameling, die uit den aard der zaak eenig in hare soort is, in Nederland zal blyven.

Het aantal der in Groningen overledenen gedurende de laatste zeven dagen is weder tot 44 verminderd.

Londen, 29sten Dec.—Reeds voor eenigen tyd heeft men melding gemaakt van de toenemende ongesteldheid van den hertog van York, 'konings oudsten broeder; thans verneemt men, dat die ongesteldheid, in verband met eene toenemende verzwakking, zoodanig is verergerd, dat Z. K. H., op zyn herhaald verzoek, het sacrament door den bisschop van London is toegediend.—Voorsten verklaring aangaande de emancipatie der belyders van den R. C. Godsdienst, heeft te veel opziens gebaard, dan dat de tegenwoordige gesteldheid van dien naasten erfgenaam van de kroon niet voor beide de partyen van veel gewigt zoude zyn.

Frankfort, 29sten Dec.—Men verneemt, dat de Oostenryksche ambassadeur in Konstantinopel gelast is, om de vorderingen van Rusland en Groot Brittanje, ten gunste der Grieken, te ondersteunen.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPIEREN.

Boston, Feb. 9.

(Uit de Cosmopolite van Buenos Ayres van den 9den September ll.)

Tucuman.—Men heeft eene zamenzwering in deze provintie ontdekt, welke ten oogmerk had om het gouvernement van Santiago omvertewerpen; echter door de volvaardigheid van kolonel LaMadrid werd het weldra gedempt.

Het schynt dat Cordova zich geheel van de Unie afgescheiden heeft.

In eene der laatste zitting van het Kongres van Buenos Ayres, heeft men een plan van het gouvernement voorgelezen, om het gebied der provincie Buenos Ayres in twee provintien te verdeelen, noemende de Noordersche afdeeling provintie Parana, en de Zuidersche afdeeling provintie Salado, en gevende aan de eerste voor hoofdstad, de stad San Nicholas en de ander de stad Chascomus.

Charleston, Jan. 26.—Kapitein Lewies, van de schoener Planter, kwam van Matanzas en berigt, dat er te Havana een embargo gelegd was op alle Spaansche vaartuigen in de haven, en er zyn orders te Matanzas ontvangen geworden om daar ook embargo te leggen.

Eene Engelsche brik welke te Havana is aangekomen, is door zeeroovers geplunderd geworden, beoosten die haven.

Het Grieksche fregat de Hellas, van New York, is te Malta aangekomen, van waar het dadelyk naar Napoli vertrokken is.

Een Russisch schip van 900 tonnen, is door het Haytiaansche gouvernement gekocht geworden om koffy naar Europa te vervoeren.

De Britsche afgezant heeft voorgesteld aan Buenos Ayres, als termen van vrede met Brazilien, de verklaring van Monte Video, &c. onafhankelyk, of de betaling aan de Brazilianen de som van $15,000,000 in kapitalen, ter goedmaking van hunne onkosten, en Monte Video voor een tyd lang door Britsche troepen te worden bezet.—Buenos Ayres heeft dit voorstel van de hand gewezen.

Het gerucht dat de oorlogschepen der Vereenigde Staten op stapel leggende moesten klaar zyn om aftelοopen en bemand te worden is onnaauwkeurig. De circulaire bevelen zyn, dat alles wat aan de romp van de schepen te doen is, afgemaakt moest worden, zoo dat zy afgeloopen zynde niets anders vereischen dan opgetuigd te worden.

Het handels traktaat tusschen Groot Brittanje en Mexiko was geteekend in Londen op den 19den December laatstleden; dat tusschen Mexiko en de Vereenigde Staten van Noord Amerika is thans in handen van den Senaat van de Vereenigde Staten.

Kapitein Curtis, komende van Havana, van waar hy den 14den January gezeild is, berigt dat aldaar een gerucht in omloop was dat kommodore Porter van Key West (waar hy door kommodore Laborde geblokkeerd was) vertrokken is, en kruistte rond Cuba.

Een Amerikaansch vaartuig werd ter hoogte van Kaap Antonio gepraaid door één korvet en twee brikken, en gezegd dat zy zich met kommodore Porter gaan vereenigen.

Een brik behoorende tot de vloot van admiraal Laborde, verscheen vóór Havana en deed eenige seinen, waarop twee oorlogs brikken vertrokken om zich by haar te vervoegen.

Translated for the Curaçaosche Courant.

Liberator's Head Quarters,
Caracas 6th February 1827.—17th.

To His Excellency the President of the Honorable House of Senate.

Most Excellent Sir!

The august authority of the Congress has never been so necessary to the Republic as in the present epoch, when internal disturbances have devided the opinions and shaken the whole national system.

Invited by Your Excellency to take the customary oath as President of the Republic, I have presented myself in the capital, whence, forced by imperious circumstances, I had to hasten my steps to these departments of old Venezuela.

During my journey from Bogota to this city, I have issued a number of important decrees, which I dare to represent as effusions of the most pressing urgency.—Your Excellency will please submit them to the attention of the Congress, whose wise decision I beg leave to solicit through Your Excellency. If I have overleaped the limits of my authority it is mine the trespass—I am ready to immolate even my innocence to the welfare of my country—behold my last sacrifice and the object of my glory!!

No sooner was the official communication received by me in Peru, of my re-election by the people, as President of the Republic—than I have addressed myself to the Executive, stating my unwillingness to assume the chief magistracy of the nation. It is no less than fourteen years since I act as supreme chief and President of the Republic—the dangers which have hitherto forced me to fill that station, exist no more—hence I may now be permitted to withdraw to the enjoyment of a private life.

Let Congress fix its attention on the situation of Colombia—on the attitude of America and of the world at large—all offering uniformly a clear and smiling Horizon to us—not a Spaniard breathes on the whole of the American continent and the first day of this years bears the date of the restoration of peace—our political existence is acknowledged by several powerful nations, with some of which we are in friendly intercourse—a large portion of the American States are our confederates, while Spain is threatened by Great Britain—what can be more flattering than such a prospect? Time only can unfold the immense blessings which Providence intends to pour on us—and to that Providence we rear the altar of our future expectations. As for me, I am surrounded by suspicions of a tyrannical usurpation, which alarm the heart of every Colombian. The rigid Republicans cannot look upon me without sensations of fear, conscious as they are that ambition has been the leading passion of every age. Invain the example of Washington pleads in my defence—that exception and a few more cannot avail, while the pages of History hand down to us the successive Biography of those whose sway has been the scourge of their country.

My heart shares the agony of my fellow citizens, and anticipates with grief the charge which posterity intends for me. I do not declare myself free of ambition and that consideration prompts me to elude the grasp of that fury, in order to relieve my fellow citizens from inquietude and withal ensure to myself, beyond the grave, that memory due to me by liberty—with these sentiments, I do once and a thousand times renounce to the Presidency of the Republic, which renunciation the Congress and the people are to view as irrevocable. I have spent my whole life in active service to my country, thus no consideration can induce me to desist from my present resolution. The triumph of liberty has placed every one in the enjoyment of his rights—and shall I alone be deprived of that privilege? No—the Congress and the people of Colombia are just—they shall not expose me to the ignominy of a desertion—my existence is drawing towards its end—two thirds of it are already gone by. Be it then permitted to me to await a peaceable death in the solitude of my paternal roof. My sword and my heart shall however never cease to be at Colombia's command and my last sighs shall be addressed to Heaven for her prosperity.

The right of a private citizen is the only boon which I now implore of the Congress and the people.

God preserve Your Excellency, Most Excellent Sir,

SIMON BOLIVAR.

FROM AMERICAN PAPERS.

Portland, February 2.

Trade with British colonies—In both houses of Congress, reports have been made, accompanied by bills, in substantially the same form, for regulating trade and intercourse between the United States and the British colonies.

The reports in both houses (says the Intelligencer) are of considerable length, and exhibit much industry and research. The object of the bill is, to prevent the admission of any vessels into the ports of the United States, after the 30th day of September next, from the colonies and possession of Great Britain, including them all by name except Upper Canada: with a provision for the suspension of the act in either of two cases, viz. First, if the President shall receive satisfactory evidence that the ports in the British colonies and possessions are open to the admission of vessels of the United States, paying no higher or other duties than those levied on British vessels and that our vessels are permitted to export therefrom the same produce, and on the same terms, as British vessels then this act may be suspended by proclamation of the President. Secondly: the bill proposes the provision which Mr. Gallatin was authorized to propose to the British government, viz that if vessels of the United States are admitted into the British colonies or possessions, paying no higher duties than the vessels of Great Britain, and permitted to export thence to any country except Great Britain any articles which British vessels may export, then the President may declare, by proclamation, that British vessels arriving in the United States from the colonies of Great Britain, shall not be subjected to any higher duties than vessels of the United States, &c.

From and after the date of such proclamation, in either case, the acts of Congress of 1818, 1820 and 1823, being all the acts restricting this trade, are declared to be repealed; the effect of which repeal will be, to leave British vessels at liberty to clear from the United States to any country whatever as our vessels may clear thence.

The general language of this act is to say, to the British government, if you will open the direct trade between the United States and the Colonies, we will do the same; if you insist on the circuitous trade, we shall follow your lead. The bill seems to be framed in a spirit of amity, by which also the report of the Committee of Commerce in each House appears to be characterized. At this we are the more gratified, as we are decidedly opposed to any thing like a quarrel between the two nations upon any questions such as the one involved in this controversy, which each nation has an indisputable right to act upon municipally, without offence to the other. We have no doubt that in the end Great Britain will see her interest in retracing her steps, seeing that the United States is entirely disposed to act towards her on principles of reciprocity.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, JANUARY 5.

[From the *Etoile*, dated Thursday, Jan. 4.]

Paris, Jan. 4.—We are informed from Madrid that the *ultimatum* of England was reduced to three principal points. That power demanded of the Spanish Cabinet.

1. The sending of an ambassador to Lisbon, and the admission of a Portuguese envoy at Madrid.

2. The recognition of the Portuguese constitution, and of the government established in Portugal.

3. The dismission of M. de Calomarde, and the removal of the three Captains-General, who are accused of having favoured the Portuguese Royalists.

His Majesty King Ferdinand answered on the 1st point.—

That the Portuguese Ambassador at Madrid had withdrawn, of his own accord, without any provocation on the part of the Spanish government; that it was the Portuguese government that had declared to the Spanish Ambassador at Lisbon that his mission was terminated; therefore it was the Portuguese government, and not the Court of Madrid, which had interrupted the diplomatic relations between the two countries, relations which the Court of Madrid was perfectly well disposed to re-establish.

On the second point, the answer was, that the Spanish government no more interfered with the internal government of Portugal, than it would suffer an interference with that of Spain; that with respect to the present government of Portugal, the Court of Madrid, imitating the other Cabinets on the Continent, had recognized the government appointed by the testament of King John VI. At the time when that testament had been notified in the usual form to all the Courts of Europe, that it was not very certain that France itself had recognized the government established at this moment at Lisbon.

"Lastly, on the third point, which tends to nothing less than to impose Ministers upon the King of Spain. His Catholic Majesty has caused it to be answered, that M. de Calomarde had the confidence of his sovereign, and that, so long as his Majesty should judge the services of that minister advantageous to the country, he would retain him in his council.

"As for the general officers, who are accused of having favoured the projects of the Portuguese Royalists, these officers had done nothing which could render them deserving of being deprived of their posts; that besides, the three Captains General in question had, at no time, done any injury to the English government, whereas it was notorious that the government at Gibraltar had received the factious Spaniards, and permitted them to be armed and equipped in the town, in order to be thence conveyed on board English ships to the coast of Spain, where they had occasioned such disorders that the French troops had been obliged to march against them.

"That the same port of Gibraltar served as a place of refuge to the privateers of the pretended independent States of America, and that great injury resulted from it to the Spanish commerce.

"Lastly, that the British Cabinet, whose agents had suffered or induced these acts of hostility, had itself, and, alone, of all governments, recognised the existence of the new Republics of America, and this in contempt of the existing treaties between England and Spain."

JANUARY 8.

[From the *Quotidienne*.]

Paris, Jan. 5.—The *Memorial Bordelais* announces from an official despatch that arrived at Zamora, on the 23d of December, that on the 20th, at 4 o'clock in the afternoon, the fort of Almeida, one of the most important in Portugal, surrendered to the Royalists. The garrison, which consisted of 1000 men, have proclaimed the Infant Don Miguel King, and sworn to defend his rights to the last drop of their blood. Thus, masters of Almeida, the Portuguese Royalists are now in possession of all the principal cities of Upper Beira, namely, Lamego, Viseu, Guarda, Almeida, and Coimbra, which last are the most populous of that great province.

[From the *Constitutionnel*.]

Letters from Marseilles of the 1st of January state, that Lord Cochrane is about to return to Paris, which he will leave in the end of the week, in order to proceed direct for Greece. He is described as full of hope, having just received letters from England, which are to his entire satisfaction. The Greek frigate, that was built at New York, must ere this have arrived at Napoli di Romania. The fitting out of the Turkish frigate, which is in our port, as well as the construction of that which is in the dock-yards, is still going on.

From the Danube, Dec. 23.—A private letter from Zante, of pretty recent date, says, that the Reis Effendi, in reply to the repeated applications of the British Ambassador in favour of the Greeks, had answered, that by the middle of January, at the farthest, a positive declaration would be given respecting His Excellency's proposals concerning the Greeks. It is added, that these proposals are powerfully supported by the Ambassador of another great Power, of whose friendly disposition the Porte can have no doubt, which might not a little contribute to call forth the expected answer. This same power, it is reported in the Ionian Islands, has recalled the commander of its naval force in the Levant, because he has shown too much severity towards the Greeks, which had led to remonstrances on the part of England.—*Nuremburg Correspondent, Dec.* 29.

JANUARY 10.

Madrid, Dec. 25.—By the advice of the Council of State and the Council of Ministers, the King decided, on Thursday, that a division of 16,000 men, under the name of "Division of Observation and Security," shall be sent as soon as possible to the frontiers of Portugal. By virtue of this sovereign resolution, His Majesty has appointed commandant-in-chief of this corps of observation, General Rodil, immortalized by his fine and long defence of the fort of Callao de Lima, and who, as we stated in our last account, has been appointed second commander-in-chief of the provincial militia of the Royal Guard, with the special command of the battalion of Chasseurs of that fine corps.

[From the *Etoile* of Tuesday.]

Madrid, Dec. 28.—His Eminence the Bishop of Sant Jago, the capital of Chile, has just arrived in this capital, having been taken out of his bed and his palace eleven months ago, placed with his secretary and an attendant in a carriage, and conducted to the port of Valparaiso. He was embarked on board a crazy dismasted vessel, and conveyed to Acapulco to the extremity of the Mexican states, without passing through Mexico or any other town, then sent to New York, and then embarked for Havre, whence he proceeded to Rouen, Paris, and Madrid, where he arrived a few days ago. This venerable prelate is 73 years of age, and has been a bishop 12 years. He was born, brought up, and passed his whole life in Chile, but the revolutionists would not let him die there.

[From the *Constitutionnel*.]

Madrid, Dec. 28.—The news of the disembarkation of the English troops at Lisbon, arrived here on the evening of the 25th, and was officially communicated by Mr. Lamb to M. Salmon on the following day. We are assured that when the former heard the circumstance, he cried out, 'They will not reimbark so speedily.'

The following extract from the Portuguese journal *l'Impartial* will serve to convey a just idea of the Apostolicals, of whom the Marquis de Chaves is the instrument:—

The rebels commit the greatest atrocities in Tras-os-Montes; they brutally violate wives and daughters, in the presence of their husbands and fathers, and afterwards assassinate the one and the other. Several unfortunate beings have been impaled.

The officers and non-commissioned officers who have been made prisoners in Tras-os-Montes, have been conducted into Spain, bound and fastened together like felons.

[From the *Quotidienne*.]

Madrid, Dec. 29.—The refusal of King Ferdinand to acknowledge Brazil as an independent state, is a natural consequence of the protest which he has himself made against the emancipation of the Spanish colonies, and against the acknowledgment proclaimed by England. 'The empire of Brazil having no existence in our view, we cannot express our adhesion to laws and institutions emanating from the Chief of that empire. Such a policy is more consistent than that which reproves in the Marquis de Chaves what it has already applauded in the Baron d'Eroles.'

JANUARY 12.

Extract from a commercial letter, dated La Guayra, Nov. 29:—"There are no sales making in British manufactures: the buyer are quite dispirited, as there are so few arrivals from the interior: they are thus unable, to pay their engagements with the foreign merchants who in consequence is by no means anxious to make sales. The state of the country is such that people are afraid to venture in with goods or money."

JANUARY 15.

We have received Paris Papers of Friday, and the *Etoile* of Saturday.

In the *Quotidienne* of the former day, the news from Spain continues of a warlike character; so far, at least as preparations, or asserted preparations, are concerned. Troops, we are told, are not only marching towards the Portuguese frontiers, but to reinforce the camp at St. Roche, "in order to observe Gibraltar;" and it is added, "if England should declare war against Spain, the latter would march an army into Portugal, and the five or six thousand soldiers of general Clinton would have to combat, besides the 40,000 Portuguese, who will soon be under the walls of Lisbon, 20,000 Spanish troops."

The *Algemeine Zeitung* to the 8th arrived yesterday. The news from Constantinople, which comes down to the 16th ult., shows that the execution and slaughters are not yet at an end. In consequence of a visit to the fleet by the Grand Vizier, a number of the marine soldiers had been put to death, on proof (or suspicion, which, in Turkey, is equivalent to proof,) of mutiny.—These executions took place on the 17th of November. On the 6th, the Captain Pacha, with all the troops, landed, and the fleet was dismantled. On the 1st of December, a firman appeared, abolishing confiscation, or rather confirming the firman by which it was abolished a considerable time ago.

The Court of the Netherlands has gone into mourning for twelve weeks, beginning on the 10th inst. on account of the death of his Royal Highness the Duke of York; the first six weeks deep, and the last six half mourning.

[From the *Etoile* of Saturday, Jan. 12.]

Paris, Jan. 12.—The Spanish government has declared that in case the Swiss should withdraw, it would require that the fortresses should be delivered up by the French troops.

[From the *Journal des Debats* of Thursday.]

Alexandria, Nov. 22.—Yesterday and to-day the Egyptian fleet set sail for the Morea. It consists of about 30 Turkish vessels, 30 Turkish transports, and 27 European transports, 23 of which are Austrian, three Sicilian, and one Ionian. They have not embarked any troops, but a quantity of munition, stores, and 2,000,000 francs. It is said that the Pacha is extremely anxious for the termination of this war. Egypt is ruined and depopulated, the treasures of the Pacha are consumed, and there is a want of troops to send to the Morea. In my opinion, the Greeks have henceforth little to fear from Egypt. As to commerce, it languishes—nothing is done.

[From the *Quotidienne* of Friday.]

Madrid, Jan. 1.—It was on the 27th that the first ships of the English expedition appeared in the Tagus. On the 29th only 2,000 troops had been landed.

[From the *Journal des Debats* of Friday.]

Madrid, Jan. 2.—The Count d'Offalia has been appointed Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at London, where he will replace the Count d'Alcudia. He wished at first to decline the post to which he was called, but he yielded to fresh solicitations.

JANUARY 17.

We have received the French papers down to yesterday. They furnish but few accounts from the Peninsula, and these are little deserving of credit. It were a tedious and [as we present more decisive contradiction in the Lisbon papers, received yesterday,] an unprofitable task to exaggerations of the *Quotidienne*, and its fellow labourers in the service of the Jesuits. It is clear, notwithstanding all that can be said to the contrary, that the combined rebellion and invasion, in Portugal, has wholly failed; and that if the rebels and their Spanish allies still keep the field, they owe their security to that which protects a rat upon a common, the difficulty of finding, overtaking, and capturing their contemptible force.

From their first success at Braganza, they have been beaten wherever they have shewn themselves to the Constitutional troops—at *Amarante* and *Lamego*, and *Miserella*. If the number of their defeats is not greater, the circumstance is attributable solely to their activity and address in flying from general Claudino, who has been in close pursuit of Chaves, and all the rebels, that deserve the name of an army, since the breaking up of the latter from Lamego. It is true, that the arms of the traitors have had a semblance of success in the *South-east* (Alerteijo) in the acquisition of Almeida, a town on the Spanish frontier, once of some military importance. This acquisition has, however, been notoriously made by bribery, and the object purchased is of little value; for all the fortifications of Almeida have been long dismantled. Some short time may elapse before the extinction of the rebellion; but unless Ferdinand continues to take a part in supporting it, scarcely to be expected, even from his folly, and, indeed a part to which his resources must prove altogether inadequate, a very few months will bring it to an end.

The *Courier Français* has an article on the return of Prince Polignac to Paris, which it connects with the fall of M. de Villele.

The discussions respecting the Press are continued with the same zeal.

Smyrna, Dec. 1.—The Greeks who had made an excursion into attica have returned to Salamis, where the Palicari have plundered the unhappy fugitives. Fabvier has retired to Methana, with 500 men. The whole country suffers by famine, and the Seraskier has fallen back to Salma, to get provisions, of which he was destitute at Athens. But those movements have been effected very peaceably, and for the present the siege is raised. Such are the chances and alternatives of this year, nothing advances or retrogrades.

ST. THOMAS, MARCH 3.

Turkey and Greece.—The *Amsterdam Courant* of the 29th December, received on Wednesday, contains the following important communication which we hope will prove correct:—"A convention has been concluded between the Turks and the Greeks, though the terms are not specified."—*London, Jan.* 14.

Buenos Ayres papers to the end of October have been received. Their contents are chiefly remarkable for the indications they afford of a spirit of discord which has sprung up between some of the new states of South America, and which, if not speedily checked, may lead to serious consequences. It seems that the government of Buenos Ayres has refused to acknowledge the independence of Bolivia. This has given offence to Peru; and it is stated, that it had been proposed to expel the citizens of Buenos Ayres and Chile from the Peruvian territory. The news respecting the war between the Buenos Ayrians and Brazilians is not important. The latter have lost a forty-gun frigate, which ran aground in a storm.—*From the Albion, Jan.* 8.

Commodore Porter Blockaded.—The ship Star, Capt. Meyer, from Havana, anchored at the Hook last evening; part of her passengers came up in the Little William, Capt. Evins, returned from a cruize to relieve vessels in distress, and from them we learn that Com. Porter, with one frigate, two brigs and a schooner, was at Key West, blockaded by Com. Laborde, with three frigates, two brigs and a schooner.

The schr. Thorn, from Key West, arrived at Havana on the 7th January, (sent as a cartel by Com. Porter,) with 30 sailors and five (?) crew and passengers of the Spanish brig Heroike, from Cadiz for Havana, captured off San Antonio by Com. Porter's squadron.—*American Paper.*